

Door het natuurpark Hauts-Pays

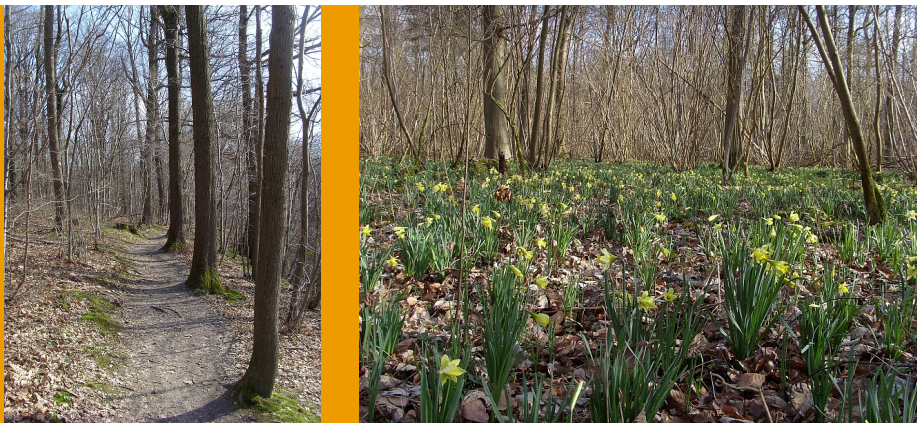
ONNEZIES

LENGTE: 18km

VERTREKPUNT: Aan de kerk van Onnezies in de provincie Henegouwen

AANDACHTSPUNTEN: De wandeling volgt grotendeels goede boswegen en bospaden. In de buurt van de Caillou-qui-Bique zijn de paden een beetje steil.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 51/1-2 (1:20.000)

Het natuurpark van de Hauts-Pays ligt in een zone die tal van sites met een grote biologische waarde telt. De Hauts-Pays vormen voor vele planten- en diersoorten hun laatste toevluchtsoord ten noorden van het gebied van Samber en Maas. Het natuurpark komt met moeite boven de 200 meter boven de zeespiegel uit. De benaming van het natuurpark verwijst naar de ligging tussen Haine en de Samber, zijrivieren van Schelde en Maas. Zo is het gebied gelegen in de waterscheidingszone die de twee hydrografische hoofdbekken van het land verdeelt.

De landschappelijke waarde van het geheel van het natuurpark van de Hauts-Pays is groot. Het landschap verschilt erg van de grijze Borinage in het noorden en het bocagelandschap van de Franse Avesnois in het zuiden. Er zijn bossen, snelstromende rivieren en beken en ingegraven valleitjes. Nog het meest typisch zijn de verspreide dorpen die genesteld liggen in de holtten van de valleien en op de toppen van de plateaus. De Grande Honnelle is een verrassend riviertje dat samen met zijn kleinere broer de naam aan de fusiegemeente Honnelles gaf.

Het natuurpark van de Hauts-Pays oefent een sterke aantrekkingskracht uit op de omwonende bevolking. Tijdens de maanden maart en april worden de bossen en velden letterlijk leeggeplunderd: massaal trekken families erop uit om de 'jonquilles' die er dan weelderig bloeien mee naar huis te nemen. Sinds enkele jaren worden er natuureducatieve maatregelen genomen om de pluk binnen perken te houden. Deze

narcissen zijn trouwens een symbool van het natuurpark: er wordt lokaal zelfs een 'bière de jonquilles' gebrouwen.

Op deze wandeling lopen we door velden met mooie uitzichten en verkennen we het grote Bois d'Angre. Het bos is een toeristische trekpleister: er is een café met terras, de 'jonquilles' groeien er massaal in het voorjaar, de Grande Honnelle loopt door het bos en langs de oever van dit riviertje staat in het bos de bekende Caillou-qui-Bique. De naam van deze rots verwijst naar een lokaal woordgebruik voor een variant van het 'bikkelen': een spel waarbij geprobeerd wordt om een dobbelsteen te laten balanceren op een van zijn acht toppen. De rots lijkt zich inderdaad in een onnatuurlijk evenwicht te bevinden. Het was de duivel die deze rots uit de Pyreneeën meebracht en hier in een grote colère in het bos gooide. Hij had namelijk net van de Heilige Remaclus gehoord hoe ver het nog gaans was naar Stavelot: de duivel zou dus te laat komen om de abdijkerk van Stavelot met het rotsblok te verwoesten voor het moment van inwijding.

Ten tijde van de koolmijnen liep door dit bos een spoorweg. Er bestaan al vele jaren plannen om deze oude spoorweg om te zetten in een toeristisch fietspad, en zo te kunnen aansluiten op het Franse netwerk van fietspaden. Natuurverenigingen willen ten allen prijze te vermijden dat de grote biologische waarde van het bos verstoord wordt. In 2009 werd de werken een halt toegeroepen en anno 2017 stopt het asfalt van het fietspad nog steeds aan de bosrand. Onze wandelroute maakt dankbaar gebruik van het mooie pad dat nu nog over de oude spoorweg loopt.

De streek is bekend voor het marmer en de blauwe steen. Onderweg zal je verschillende stenen opmerken waarin poëzie gegraveerd werd. In het dorp Gussignies, net over de Franse grens, werd zelfs een wandelroute 'La Vallée du Marbre' geopend.

Verschillende plaatsen bieden de mogelijkheid voor een halte: de 'Brasserie du Baron' en 'Chez Mireille' in Gussignies, 'Le beau vallon' in Roisin en vooral 'Le Chalet du Garde', middenin het Bois d'Angre.

BESCHRIJVING

Vertrek van op het kaatsplein in Onnezies, in de buurt van de kerk. Met de kerk aan je rechterkant verlaat je de Rue de l'abreuvoir en je slaat linksaf in de Rue des Jonquilles, richting Autreppe. Reeds bij het bushokje sla je rechtsaf, voor het huis met nummer 7. Al snel loop je op een smal pad tussen afsluitingen. Je komt op een dwarspad en je volgt dit pad naar rechts. Enkele tientallen meters verder neem je haaks linksaf een ander pad, tussen afsluitingen. Het pad brengt je op een kruispunt bij een kapelletje van Sint-Antonius: je neemt hier linksaf de Rue des Juifs. De kasseien verdwijnen al snel en je loopt tussen de velden met mooi uitzicht.

Net voor de brug onder de oude spoorweg sla je linksaf in een andere veldweg. Deze weg is eerst hol en loopt verder tussen akkers en weiden verder.

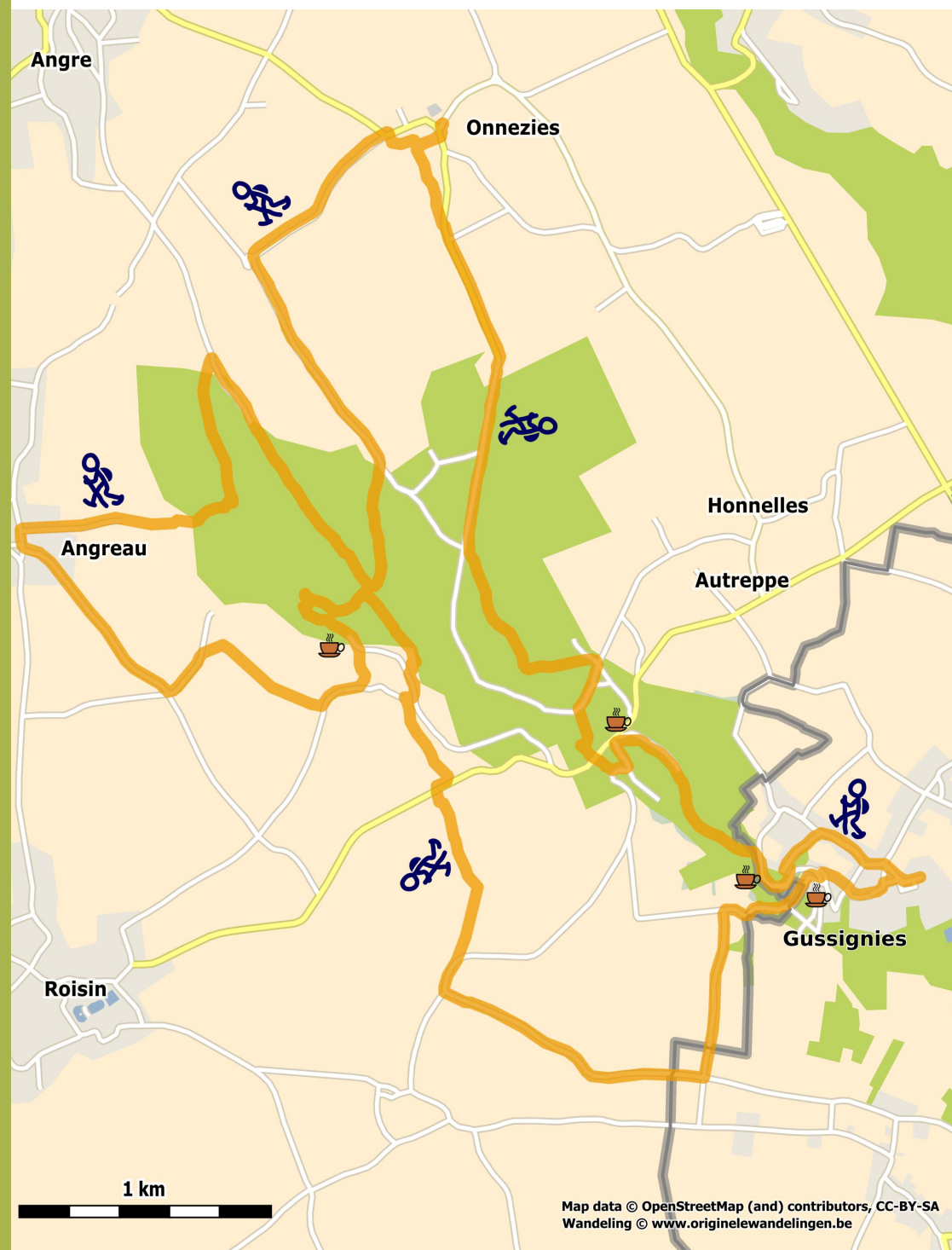
Na een kleine kilometer voorbij de oude spoorweg loop je langs de rand van een grote weide en ja gaat dan het bos in. Slechts enkele meters ver in het bos, kies je rechtsaf een bospad. Tweehonderd meter verder volg je het pad met een hoek naar links, het smalle pad rechts is niet meer dan een doodlopend spoor. Misschien staat hier links nog een oude wandelwijzer? Wat verder kies je op een splitsing rechts,

je laat dus het groene wandelpad links liggen en je daalt. Het pad brengt je snel bij de oude spoorlijn door het Bois d'Angre, je gaat de berm op en volgt de oude spoorweg naar rechts. De natuur palmt de spoorweg prachtig in en omgevallen bomen mogen hier blijven liggen. Niets laat hier vermoeden dat er al jarenlang een hevige polemiek woedt over de asfaltering van dit pad. Je blijft de oude spoorweg helemaal volgen tot je bij de bosrand komt.

Je verlaat hier de oude spoorweg die vanaf hier geasfalteerd voor fietsers. Je neemt niet het dalende pad links in het bos maar je wandelt even langs de bosrand verder tot bij een slagboom en een verharde weg. Sla hier linksaf en wandel weer het bos in. Je blijft altijd hetzelfde pad volgen. Ook op een vijfsprong volg je verder rechtdoor het pad volgen dat nu afdaalt. Je daalt tot beneden in de vallei, tot bij een kruispunt met verschillende bospaden, een vuilnisbak, wandelbomen en een gegraveerde steen. Wandel hier naar rechts en steek via een brugje de Grande Honnelle over.

Je steekt de rivier over en je neemt onmiddellijk het rechtse pad. Dit pad is onderdeel van een rood bewegwijzerd wandelpad en is ook bewegwijzerd met gele verfstrepen. Het pad stijgt, eerst door bos en later tussen weiden, en loopt dan als bredere grasweg in dezelfde richting verder. Je komt uit op een asfaltweg in Angreau. Volg dit wegje even naar links maar al snel, bij het eerstvolgende kruispunt, kies je linksaf de Rue de Bargette. Voorbij de laatste huizen verdwijnt het asfalt. Blijf de veldweg volgen tot bij een kruispunt van betonwegen. Kies hier de betonweg naar links. Bij een splitsing met een gegraveerde steen kies je rechts een doodlopende weg en even verder kies je, net voor de oprit van nummer 17, rechtsaf een graspad langs een haag. De weg loopt als mooi pad langs een berm verder, met een grote weide aan je linkerhand. Links zie je een manège liggen. Het pad brengt je op een asfaltwegje. Je daalt met dit asfaltwegje naar links. Je moet goed uitkijken om het volgende pad links niet te missen: het pad vertrekt bij het huis met nummer 9. Het pad brengt je bij de Honnelle die je via een brugje oversteekt. Volg de brede weg naar links en je bent zo bij de Chalet du Garde.

De grote weide voor de chalet doet dienst als parking, bij mooi weer kan het hier druk zijn. Volg de hoofdweg verder rechtdoor, tussen de chalet en de weide. Voorbij een informatiebord en een huis aan de linkerkant loop je het bos in en je volgt de weg langs de rivier Grande Honnelle. Al snel kom je bij de rots 'le Caillou-qui-Bique' aan de rechterkant van het pad. Je moet op het met gras begroeide plateauje bovenaan de rots geraken. Dat kan door tussen de rotsen omhoog te klimmen maar we stellen voor dat je links naast de rots omhoog de helling opgaat. Bij een gegraveerde steen vertrekt een spoor naar boven. Bij regenweer is het waarschijnlijk op handen en voeten dat je hier boven geraakt. Boven ga je naar rechts en je komt zo op het plateauje. Met je rug naar de rots en de vallei volg je het pad naar rechts dat bovenaan de helling verderloopt, het pad is blauw bewegwijzerd. Als je rechts beneden de speeltuin bij de Chalet du Garde ziet liggen, sla je linksaf. Enkele tientallen meters verder verlaat je de blauwe bewegwijzering en sla je rechtsaf. Het krioelt hier van de paden, maar als je het pad blijft volgen en zeker niet naar rechts afdaalt kom je zeker weer op de oude spoorweg, dan nog wel op dezelfde plaats waar je bij het begin van de wandeling op de spoorweg kwam,

maar wel van de andere kant. Volg nu de oude spoorweg de andere kant op, naar rechts dus. Rechts zie je een bordje van het natuurreservaat hangen en je moet goed opletten: het eerstvolgende zijpad naar rechts moet je nemen en je verlaat hier dus de oude spoorweg. Het pad daalt en wat verder neem je een volgend zijpad rechts, dat daalt nog steiler af. Het pad brengt je bij een plaats waar je links een ingang van een oud tunneltje ziet. Daal hier verder af naar rechts en je komt zo op de brede berijdbare weg langs de Grande Honnelle.

Je volgt deze brede steenslagweg even naar links. Bij een informatiebord verlaat je de brede weg en je steekt de rivier over via een recent vernieuwde metalen voetgangersbrug. Eens de rivier over, kies je onmiddellijk een bospad links. Het pad volgt de rivier en stijgt. Langs een kapelletje loop je door tot op een betonbaan. Rechtsaf over deze weg. Bij huisnummer 24 sla je linksaf in een grasweg tussen een weide en een afsluiting. De weg loopt door populierenbossen en verder tussen bos, weiden en akkers. Het pad draait verder naar rechts en blijft langs de rand van de grote akker lopen. Tussen tuinen loop je uit op een rijweg, met een pleintje met rustbank en barbecue. Volg de kasseiweg naar rechts.

Op het kruispunt bij de bebouwde kom van Meaurain verlaat je de rijweg en je slaat linksaf in een brede en halfverharde weg. Na een halve kilometer, bij een afgesloten waterwinningsgebied links, verdwijnt de verharding. Je loopt nu op een weg die eerst modderig is en verder een holle grasweg wordt. Je loopt ongemerkt Frankrijk in. Op een kruispunt, meer dan een halve kilometer voorbij het waterwinningsgebied, kom je op een brede, holle veldweg. Je loopt al even ongemerkt België weer in. Bij de huizen daal je verder over asphalt. Je komt uit de Rue du Piémont en je slaat bij het kruispunt rechtsaf in een asphaltweg met dezelfde naam. Je blijft deze weg een halve kilometer volgen. Hij daalt naar het dorp Gussignies en brengt je bij de 'Brasserie du Baron'. Bij mooi weer zijn hier alle plaatsen op het terras ongetwijfeld bezet.

Je steekt de Grande Honnelle over, je gaat enkele meters naar links over het asphaltwegje maar bijna onmiddellijk sla je rechtsaf: tussen twee huizen vertrekt namelijk een voor voetgangers voorbehouden pad. Het pad stijgt langs achtertuinen. Een asphaltwegje steek je over en je gaat aan de overkant rechtdoor. Achter het laatste huis kan je naar links verder over een graspad. Dat pad stijgt tussen weiden en haagbeuk. Je komt langs de toegankelijke natuurtuin van Gussignies. Bij een waterput uit 1810 draait het pad naar links en enkele meters verder kies je het graspad naar rechts, tussen tuinen. Je komt uit op asphalt bij een wandelbord. Linksaf over de asphaltweg. Je komt uit de Rue de la Place en je slaat bij het volgende kruispunt linksaf in de Rue Emile Sohier. Wat verder laat je de Rue du Bourlard links liggen en je volgt de Rue de l'Eglise. Aan de kerk sla je linksaf in de doodlopende Rue de la Chapelle. En ja, de weg brengt je bij een kapel met een geschiedenis. Draai hier scherp naar links en enkele meters verder rechtsaf, een dalend pad met een leuning. Beneden rechtsaf, een asphaltweg in de vallei. In deze Rue de la Marbrerie kom je langs café Chez Mireille. Dit terras is veel minder sjiek dan dat van de Brasserie du Baron, maar wij voelen ons hier meer op ons gemak. Tegenover het café neem je de doodlopende kiezelweg.

Langs weiden loopt het pad een natuurreservaat in. Blijf gewoon het hoofdpad volgen en neem geen van de vele zijpaden die links naar de oude spoorweg lopen. De weg verbreedt en je loopt langs de oude gebouwen van een marmerfabriek. Je vindt hier industriële archeologie en veel rommel. De weg brengt je op een kruispunt bij een brede betonbaan, bij de Taverne du Beau Vallon. Je slaat hier linksaf in de kasseiweg, de Rue de la Station, richting Meaurain. Boven draai je met de kasseiweg mee naar rechts. Onmiddellijk na de bocht verlaat je de weg: bij het oud stationnetje van Roisin-Autreppe sla je rechtsaf in een pad dat op de oude spoorweg loopt.

Je loopt over een hoge brug over een rijweg. Je moet goed uitkijken want snel na de brug moet je de oude spoorweg naar rechts verlaten. Bij een bordje van het natuurreservaat neem je een steil paadje dat het bos inloopt. Het pad maakt eerst een wijde bocht naar links en loopt dan recht verder. Op een iets breder dwarspad sla je rechtsaf. Dat pad brengt je bij de bosrand maar je verlaat het bos niet: neem hier scherp naar links het bospad. Let op: het meest rechtse pad is verboden en je neemt het pad links ervan. Het pad is groen bewegwijzerd. Een eerste dwarsweg is nog moeilijk te herkennen: hij is volledig met gras overgroeid. De volgende zijweg moet je wel inslaan, naar rechts. Groen wijst de weg. Dit prachtige pad door het bos blijf je een hele tijd volgen, tot op 'La Longue Allée', een kaarsrechte dreef door het bos. Volg de dreef naar rechts. In een vroegere versie van deze wandeling maakten we nog een uitstapje in het bos aan de rechterkant van de dreef, maar dat is nu niet meer mogelijk. Altijd rechtdoor dus op de dreef, een beetje saai maar het bos is prachtig en je moet tenminste niet meer naar het juiste pad zoeken. Uit het bos loop je verder over een kiezelweg door mooi landschap. Je ziet de kerk van Onnezies al staan. Bij de huizen kom je op een kasseiweg. Je laat de Chasse la Motte rechts liggen en even verder, bij huisnummer 34, verlaat je de Rue des Jonquilles en je gaat linksaf over een oprit en verder over een graspad. Langs achtertuinen loop je in de richting van de kerk. Je slaat nog een keer rechtsaf.

